

MJERILA VREDNOVANJA USVOJENOSTI ODGOJNO-OBRAZOVNIH ISHODA

Učiteljica razredne nastave: Marija Šešelja

Osnovna škola „Petar Lorini“, Sali

Prema Pravilniku o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi, učenike s teškoćama vrednujemo sukladno njihovim potrebama i mogućnostima.

Naglasci vrednovanja

Naglasci vrednovanja stavljeni su na:

- procese učenja
- vrednovanje usmjereno na učenje
- ostvarivanje napretka i unapređivanju učenja i poučavanja
- suradnju i jačanje odgovornosti svih sudionika odgojno-obrazovnoga procesa
- osiguranje podjednake mogućnosti za sve učenike

Kognitivne razine u vrednovanju

I. RAZINA - reproduktivno znanje

Najniža razina odnosi se na **reproduktivno znanje** temeljeno na memoriranju podataka, ali uključuje i *literarno razumijevanje* tj. reprodukciju zaključaka te objašnjenja izvedenih tijekom poučavanja ili pročitanih u literaturnim izvorima. To znači da će učenik moći, zahvaljujući pamćenju i jezičnim kompetencijama prepričati neki sadržaj, a da pri tome nužno ne dostigne razinu razumijevanja koncepta.

II. RAZINA - konceptualno razumijevanje

Razina **konceptualnog razumijevanja** uključuje konceptualno razumijevanje sadržaja, koje je rezultat ostvarenja konceptualne promjene i osnova je trajnog znanja. Do *konceptualnog razumijevanja* često se dolazi tek kad je potrebno primijeniti stečena znanja. Konceptualno razumijevanje uključuje proces generalizacije i apstraktnog mišljenja pri čemu se sažimaju značajke pojedinačnih primjera da bi se došlo do suštine koncepta. Primjena znanja zahtijeva da se osnova koju predstavlja literarno razumijevanje poveže s ostalim postojećim znanjem temeljem stvaranja konceptualnih poveznica te tako umreženo znanje postaje konceptualno, trajno znanje.

III. RAZINA – rješavanje problema

Rješavanje problema objedinjava više kognitivne razine (analiza, vrednovanje, stvaranje) Bloomove taksonomije (Forehand, 2005). Strategija rješavanja problema može se oslanjati na algoritamsku ili heurističku metodu. Primjena *algoritamske metode* rješavanja problema uključuje poznavanje temeljnih činjenica, procesa i zakonitosti, koje učenik treba prepoznati i interpretirati na zadanom primjeru, kako bi znao odabrati i primijeniti odgovarajući algoritam. *Heuristička metodologija* podrazumijeva povezivanje zadanih uvjeta s poznatim činjenicama i usvojenim konceptima korištenjem prirodnoznanstvene metode, uz neophodno integriranje znanja i primjenu kritičkog razmišljanja.

1. Vrednovanje za učenje

Osnovni cilj ovog pristupa vrednovanju je tijekom procesa poučavanja i učenja doći do informacija i dokaza o procesu učenja te interpretaciji tih informacija za unapređivanje procesa učenja učenika i poučavanja učitelja.

Vrednovanje **ZA učenje** tijekom procesa učenja – **procjena učitelja** temeljem koje i učitelj i učenici i roditelji dobivaju povratnu informaciju o tijeku i uspješnosti procesa učenja i smjernice za nastavak što uspješnijeg procesa učenja

- razgovor, pitanja i odgovori
- rasprava - vrednuju se izneseni argumenti
- riješenost nastavnih listića
  - rezultati online kviza
  - procjenjivanje rada na tekstu ili online sadržaju
- vrednovanje prema dogovorenim kriterijima

- izrađenog modela i/ili crteža
- zaključaka provedenog promatranja
- izvedbe pokusa ili istraživanja prema pisanom protokolu
- izvješća o provedenom istraživanju
- konceptualne i/ili umne mape ili drugog grafičkog organizatora znanja
- mape učenja (portfolio učenika)
- kraće pisane ili on-line provjere znanja
- sudjelovanja u igri za učenje
- sudjelovanja u igri uloga
- refleksije.

2. Vrednovanje kao učenje

Vrednovanje kao učenje temelji se na ideji da učenici vrednovanjem uče. Ovaj pristup vrednovanju podrazumijeva aktivno uključivanje učenika u proces vrednovanja uz podršku učitelja kako bi se maksimalno poticao razvoj učenikova samostalnog i samoreguliranog pristupa učenju. To znači da učenik stječe kompetencije vezane uz kontrolu i svijest o vlastitom učenju i kvaliteti naučenog što je izuzetno važno za proces cjeloživotnog učenja. I u ovom pristupu nema brojčanih ocjena i spada u formativno vrednovanje.

Vrednovanje KAO učenje tijekom procesa učenja je **procjena učenika** o vlastitom učenju, korištenju strategija učenja, rezultatima učenja i kvaliteti naučenog što jednako onda mogu primijeniti i na vrednovanje drugih (vršnjačko vrednovanje)

- osvrt na izrađenu mapu učenja (portfolio učenika)
- izrada dnevnika učenja (prema uputama učitelja)
- rješavanje zadataka iz zbirki ili s dostupnih internetskih stranica
- samovrednovanje u domaćem i/ili školskom radu
- samovrednovanje grupnih projekata
- vršnjačko vrednovanje
- refleksije.

3. Vrednovanje naučenoga

To je sumativno vrednovanje koje se zbiva nakon procesa poučavanja i učenja (npr. na kraju obrade teme, na kraju godine) te rezultira brojčanom ocjenom.

Vrednovanje NAUČENOG nakon procesa učenja (npr. na kraju obrade teme, na kraju godine) – **procjena učitelja** o rezultatima učenja i kvaliteti naučenog

- razgovor, pitanja i odgovori (usmeni odgovori)
- rješavanje zadataka pisane provjere znanja (treba obuhvaćati sve tri kognitivne razine npr. I. 30%, II. 60%, III. 10%)
  - prilagoditi težinu zadataka učenicima
  - problemski zadaci mogu biti i za učenika koji ima dovoljan
- rješavanje problemskih zadataka
- tumačenje grafičkih organizatora znanja i/ili tablično/grafički prikazanih rezultata znanstvenih istraživanja
- izvedba pokusa ili istraživanja prema pisanom protokolu
- obrazloženje izvedenog pokusa ili istraživanja
- izrada izvješća o provedenom istraživanju prema unaprijed utvrđenim kriterijima
- izrada konceptualnih i/ili umnih mapa, križaljki, pitalica, rebusa, kvizova, stripova prema unaprijed utvrđenim kriterijima
- pisanje sastavka na određenu temu prema unaprijed zadanim smjernicama i utvrđenim kriterijima
- izrada plakata, prezentacija, seminara prema unaprijed utvrđenim kriterijima.

Načini i metode vrednovanja

1. **Formativno** – praćenje i procjenjivanje-nema brojčane ocjene

Vrednovanje za učenje i vrednovanje kao učenje provodi se prikupljanjem podataka o učenikovu radu i postignućima (ciljana pitanja, radovi skupina, domaće zadaće, kratke pisane provjere, prezentacije...) i kritičkim osvrtom učenika i učitelja na proces učenja i poučavanja. Učenika se skupnim raspravama na satu i individualnim konzultacijama potiče na samovrednovanje postignuća i planiranje učenja. Ti oblici vrednovanja iskazuju se opisno i služe kao jasna povratna informacija učeniku, roditelju i učitelju o razini usvojenosti ishoda u odnosu na očekivanja.

Vrednovanje za učenje

- analitičke rubrike, liste procjena

- domaći uradak
- anegdotske zabilješke
- učeničke mape
- propitivanje razumijevanja i/ili izlazne kartice
- opažanja tijekom rada: individualnog, u skupini, rasprave u skupini

Vrednovanje kao učenje

- dnevnik učenja
- konzultacije s učiteljem
- razgovori s kolegama
- ispravak vlastitih i tuđih uradaka
- rasprava o postavljenim kriterijima
- rasprava o kriterijima po kojima su (samo)vrednovali
  - analitičke rubrike, liste procjena
  - izlazne kartice

2. Sumativno – ocjena

Metode sumativnog vrednovanja:

- pisane provjere znanja i vještina
- usmena ispitivanja
- opažanje izvedbe učenika u nekoj aktivnosti / praktičnome radu
  - analiza mape radova (tzv. portfolio)
- procjena rasprave u kojoj sudjeluje učenik
- analiza učeničkih izvješća (npr. o provedbi pokusa, učenički projekt), eseja, različitih uradaka i dr.

*Preuzeto iz Metodičkog priručnika za nastavni predmet Hrvatski jezik u 4. razredu osnovne škole

UČENICI S POSEBNIM POTREBAMA

PRAĆENJE I OCJENJIVANJE UČENIKA S TEŠKOĆAMA

Kod učenika s teškoćama treba vrednovati njegov odnos prema radu i postavljenim zadacima te odgojnim vrijednostima poštujući Pravilnik o načinima , postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi i Naputak o praćenju i ocjenjivanju učenika s teškoćama u razvoju u osnovnoj i srednjoj školi. Načine, postupke i elemente vrednovanja učenika s teškoćama, koji savladavaju individualne programe i posebne kurikulume uključujući i vladanje, primjerit ćemo teškoći i osobnosti učenika. Vrednovanje je potrebno usmjeriti na poticanje učenika na aktivno sudjelovanje u nastavi i izvannastavnim aktivnostima, razvijati njegovo samopouzdanje i osjećaj napredovanja kako bi kvalitetno iskoristio očuvane sposobnosti i razvio nove. Načini i postupci vrednovanja trebaju biti u skladu s preporukama stručnoga tima za pojedino područje, primjereni stupnju i vrsti teškoće te jasni svim sudionicima u procesu vrednovanja. Razinu razvijenosti kompetencija učenika treba provjeravati oblikom u kojemu mu njegova teškoća najmanje smeta i u kojemu se najbolje može izraziti. Pogreške nastale zbog teškoće moraju se ispraviti, ali ne smiju utjecati na cjelokupno vrednovanje rada, tj. na ocjenu. Ocjenu treba popratiti bilješkom. Ako učenik ima izražene teškoće u glasovno-govornoj komunikaciji, može mu se omogućiti provjeravanje u pisanome obliku u dogovoru s razrednim vijećem škole. Ako učenik ima izražene teškoće u pisanoj komunikaciji, učeniku treba omogućiti provjeravanje usmenim putem.

USMENO ISPITIVANJE ZNANJA

Omogućava: reagiranje na učeničke odgovore i time primjerenije ispitivanje znanja, uočavanje i reagiranje na odgovore koji su približno točni bolje provjeravanje razumijevanja i uporabe znanja s izbjegavanjem osobnih pogrešaka, češće učenje s razumijevanjem, strpljenje dok učenik odgovori. Ako učenik ima teškoća u govoru ne prekidamo ga i ne sugeriramo odgovor, postavljamo pitanja na koja će učenik moći odgovoriti samo sa da ili ne, omogućujemo učenicima s disgrafijom da pismeni ispit odgovaraju usmeno.

Kod PISANE PROVJERE učenicima omogućavamo duže vrijeme rješavanja nego što je to uobičajeno, prilagodbu pisanog materijala (font najmanje 14 podebljana i istaknuta slova, dvostruki razmak, razdijeliti tekst na manje cjeline, upotrijebiti mat papir umjesto sjajnog bijelog, izbjegavati sintaktički složene rečenice, riječi dodatno pojasniti - odgovori na zaokruživanje - pitanja na koja se može odgovoriti s da i s ne - pitanja bez suvišnih pojedinosti - mogućnost davanja pojedinačnih pitanja, smanjen opseg gradiva, manji broj zadataka, vizualno prilagođena

provjera i sl.) te unaprijed pripremljenim pitanjima ili sažetcima gradiva koje će se provjeravati. Potrebno je pročitati učeniku pitanje na koje će pismeno odgovoriti. Pisane provjere odvijaju se u skladu s vremenikom.

VREDNOVANJE PROCESA I ISHODA UČENJA DAROVITIH UČENIKA temelji se na načelima i pristupima vrednovanju definiranim u Okviru za vrednovanje procesa i ishoda učenja u osnovnim i srednjim školama.

Pri vrednovanju postignuća i uradaka darovitih učenika, učitelj uzima u obzir razrade ishoda i očekivanja u predmetnim i međupredmetnim kurikulumima. Za darovite u razlikovnome kurikulumu u redovitoj nastavi vrednovanje za učenje provodi uz odgovarajuću napredniju razinu zadataka koja potiče njihovu motivaciju i napredovanje. To vrednovanje osigurava konkretne i konstruktivne povratne informacije o napretku i služi darovitim učenicima da prilagode svoj pristup učenju i usklade očekivanja prema postavljenim ciljevima učenja. Povratne informacije učeniku trebaju biti konkretne i konstruktivne tako da ga usmjeravaju, potiču njegovu motivaciju i daljnji interes za odabrano područje. Vrednovanje kao učenje usmjerava učenike prema samorefleksiji i samovrednovanju. Vrednovanje naučenoga pristup je koji podrazumijeva procjenu razine usvojenosti znanja, vještina ili stavova koji se očekuju od učenika. Provodi se periodično, na kraju određenoga odgojno-obrazovnog razdoblja i obično rezultira ocjenom. Vrednovanje naučenoga za darovite učenike provodi prema istim kriterijima, primjenom istih ispitnih zadataka i postupaka kao što se vrednuju znanja i vještine ostalih učenika u razrednome odjelu.

MJERILA VREDNOVANJA PREMA ISHODIMA

LIKOVNA KULTURA

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZRADA USHODA	SADRŽAJ
<p>OŠ LK A.4.1. Učenik likovnim i vizualnim izražavanjem interpretira različite sadržaje.</p>	<p>Učenik u stvaralačkom procesu i izražavanju:</p> <p>koristi likovni jezik (obvezni pojmovi likovnog jezika i oni za koje učitelj smatra da mu mogu pomoći pri realizaciji ideje u određenom zadatku);</p> <p>koristi iskustvo usmjerenog opažanja;</p> <p>koristi doživljaj temeljen na osjećajima, iskustvu, mislima i informacijama;</p> <p>koristi slobodne asocijacije te razlikuje doslovne (stereotipi i šablone) i udaljene slobodne asocijacije (originalna rješenja i ideje).</p>	<p>Učenik koristi neke od predloženih likovnih materijala i tehnika:</p> <ul style="list-style-type: none"> • crtački: olovka, ugljen, kreda, flomaster, tuš, pero, kist, lavirani tuš • slikarski: akvarel, gvaš, tempere, pastel, flomasteri, kolaž papir, kolaž iz časopisa • prostorno-plastički: glina, glinamol, papir-plastika, ambalaža i drugi materijali, aluminijska folija, kaširani papir (papir mâšé), žica • grafički: monotipija, kartonski tisak <p>Obvezni likovni pojmovi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - različiti načini grupiranja točaka i crta (rasteri, skupljeno i raspršeno) - čistoća boje; valeri boja; simbolika i asocijativnost boja. Nijanse boje; - različite vrste površina (umjetnička djela i okolina) - različiti odnosi mase i prostora - kromatsko – akromatski kontrast - jedinstvo. <p>- dominacija</p>

				<ul style="list-style-type: none"> - kompozicija i rekompozicija na plohi i u prostoru Učenik odgovara likovnim i vizualnim izražavanjem na razne vrste poticaja: - osobni sadržaji (osjećaji, misli, iskustva, stavovi i vrijednosti) - sadržaji likovne/vizualne umjetnosti ili sadržaji/izraz drugih umjetničkih područja - sadržaji iz svakodnevnog života i neposredne okoline 	
	ODLIČAN (5)	VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
	<ul style="list-style-type: none"> - likovnim i vizualnim izražavanjem interpretira različite doživljaje i sadržaje koristeći likovni jezik I predlažući originalna rješenja u stvaralačkom procesu - samostalno istražuje I koristi veći broj likovnih tehnika i postupaka te njihovih mogućnosti - u stvaralačkom procesu I izražavanju koristi iskustvo usmjerenog opažanja - koristi doživljaj temeljen na osjećajima, iskustvu, mislima i informacijama 	<ul style="list-style-type: none"> - likovnim i vizualnim izražavanjem interpretira različite doživljaje i sadržaje koristeći likovni jezik, uglavnom izbjegavajući stereotipe i šablone u stvaralačkom procesu - u stvaralačkom procesu I izražavanju koristi iskustvo usmjerenog opažanja 	<ul style="list-style-type: none"> - likovnim i vizualnim izražavanjem interpretira različite doživljaje i sadržaje koristeći likovni jezik povremeno izbjegavajući stereotipe i šablone - koristi doživljaj temeljen na osjećajima, iskustvu, mislima i informacijama 	<ul style="list-style-type: none"> - likovnim i vizualnim izražavanjem interpretira različite doživljaje i sadržaje koristeći likovni jezik prepoznajući stereotipe i šablone i originalna rješenja - uz poticaj učitelja koristi doživljaj temeljen na osjećajima, iskustvu, mislima i informacijama 	<ul style="list-style-type: none"> - likovnim i vizualnim izražavanjem izražava šablone

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZRADA USHODA			SADRŽAJ	
<p>OŠ LK A.4.2. Učenik demonstrira fine motoričke vještine upotrebom različitih likovnih materijala i postupaka u vlastitom likovnom izražavanju.</p>	<p>Učenik istražuje likovne materijale i postupke u svrhu izrade likovnog uratka.</p> <p>Uočava i izražava osobitosti likovnih materijala i postupaka pri njihovoj upotrebi.</p> <p>Demonstrira fine motoričke vještine (preciznost, usredotočenje, koordinacija prstiju i očiju, sitni pokreti).</p>			<p>Likovni materijali i tehnike:</p> <ul style="list-style-type: none"> - crtački: olovka, ugljen, kreda, flomaster, tuš, pero, kist, lavirani tuš. - slikarski: akvarel, gvaš, tempere, pastel, flomasteri, kolaž papir, kolaž iz časopisa. - prostorno-plastički: glina, glinamol, papir-plastika, ambalaža i drugi materijali, aluminijska folija, kaširani papir (papir mâšé), žica - grafički: monotipija, kartonski tisak 	
ODLIČAN (5)		VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
<p>-samostalno istražuje i koristi likovne materijale i postupke u svrhu izrade svog likovnog rada</p> <p>- pokazuje dosljednost i preciznost u izvedbi detalja</p>		<p>- koristi likovne materijale i postupke u svrhu izrade svog likovnog rada – pokazuje stupanj preciznosti, kontrole materijala i izvedbe detalja</p>	<p>- koristi likovne materijale i postupke u svrhu izrade svog likovnog rada uz pomoć učitelja</p> <p>- pokazuje djelomičnu preciznost u izvedbi detalja</p>	<p>- koristi likovne materijale i postupke u svrhu izrade svog likovnog rada uz pomoć učitelja</p> <p>- pokazuje nizak stupanj preciznosti, djelomične kontrole materijala i izvedbe</p>	<p>- ne koristi likovne materijale i postupke u svrhu izrade svog likovnog rada</p>

			s minimumom detalja	
--	--	--	---------------------	--

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZRADA USHODA			SADRŽAJ	
OŠ LK A.4.3. Učenik u vlastitome radu koristi tehničke i izražajne mogućnosti novomedijskih tehnologija.	Učenik digitalnim fotoaparatom (digitalni fotoaparat, pametni telefon) bilježi sadržaje iz okoline koristeći znanje o likovnom jeziku i drugim likovnim pojmovima; zabilježene sadržaje interpretira u vlastitom vizualnom radu.			Kadar; plan; kompozicija i neki od likovnih pojmova predviđenih ishodom OŠ LK A.4.1	
	ODLIČAN (5)	VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
	- na originalan način primjenjuje različite izražajne mogućnosti likovnog jezika (kadar, plan i kompozicija) pri bilježenju sadržaja iz vlastite okoline digitalnom kamerom	- primjenjuje izražajne mogućnosti likovnog jezika (kadar, plan i kompozicija) pri bilježenju sadržaja iz vlastite okoline digitalnom kamerom	- primjenjuje osnovne izražajne mogućnosti likovnog jezika (kadar, kompozicija) pri bilježenju sadržaja iz vlastite okoline digitalnom	- uz pomoć učitelja učenik digitalnom kamerom bilježi sadržaje iz vlastite okoline primjenjujući osnovna znanja o kadru	- ne bilježi sadržaje iz okoline

		kamerom uz pomoć učitelja		
--	--	---------------------------	--	--

DOŽIVLJAJ I KRITIČKI STAV

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZRADA USHODA			SADRŽAJ	
OŠ LK B.4.1. Učenik analizira likovno i vizualno umjetničko djelo povezujući osobni doživljaj, likovni jezik i tematski sadržaj djela.	Učenik opisuje osobni doživljaj djela i povezuje ga s vlastitim osjećajima, iskustvom i mislima. Učenik opisuje: <ul style="list-style-type: none"> - materijale i postupke - likovne elemente i kompozicijska načela - tematski sadržaj djela (motiv, teme, asocijacije). 			Crtež, slikarstvo, skulptura, grafika, vizualne komunikacije i dizajn (grafički), arhitektura i urbanizam, fotografija, film (igrani i animirani), strip, skulptura u javnome prostoru, elementi grada i sela, lokaliteta ili pojedinačnih arhitektonskih objekata	
	ODLIČAN (5)	VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
	- analizira određene tematske i likovne ili vizualne sadržaje umjetničkog djela (likovni jezik, materijali, likovni	- pronalazi različite veze između tematskih i likovnih ili vizualnih sadržaja (likovni jezik, materijali, likovni elementi,	- pronalazi manje detalja i karakteristika tematskih i likovnih ili vizualnih sadržaja (likovni	- uz pomoć učitelja pronalazi manje detalja i karakteristika tematskih i likovnih ili vizualnih sadržaja (likovni jezik,	

elementi, kompozicija) povezujući ih s vlastitim doživljajem	kompozicija) stvarajući poveznice s osobnim doživljajem	jezik, materijali, likovni elementi, kompozicija) stvarajući poveznice s osobnim doživljajem	materijali, likovni elementi, kompozicija) stvarajući poveznice s osobnim doživljajem	
--	---	--	---	--

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZRADA USHODA			SADRŽAJ	
OŠ LK B.4.2. Učenik opisuje i uspoređuje svoj likovni ili vizualni rad i radove drugih učenika te opisuje vlastiti doživljaj stvaranja.	Učenik opisuje i uspoređuje likovne ili vizualne radove prema kriterijima: - likovnog jezika, likovnih materijala, tehnika i/ ili vizualnih medija, prikaza tema i motiva te originalnosti i uloženog truda. Učenik prepoznaje poticaj, osnovnu ideju/ poruku te način na koji je to izraženo u likovnom ili vizualnom radu. Učenik prepoznaje i opisuje kako je zadani likovni/vizualni problem moguće riješiti na više (jednakovrijednih) načina. Učenik prepoznaje razinu osobnog zadovoljstva u stvaralačkom procesu.			Sadržaji ishoda OŠ LK B.4.2. istovjetni su sadržajima ishoda OŠ LK A.4.1.	
	ODLIČAN (5)	VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
	- objašnjava vlastiti doživljaj stvaranja - uspoređuje svoj likovni ili vizualni rad s radovima drugih učenika prema maštovitosti upotrebe likovnog jezika, materijala, prikaza teme ili motiva - samostalno ukazuje na različite mogućnosti	- opisuje vlastiti doživljaj stvaranja - uspoređuje svoj likovni ili vizualni rad s radovima drugih učenika prema maštovitosti upotrebe likovnog jezika, materijala, prikaza teme ili motiva - prepoznaje različite mogućnosti rješavanja	- opisuje vlastiti doživljaj stvaranja - djelomično uspoređuje svoj likovni ili vizualni rad s radovima drugih učenika prema upotrebi likovnog jezika, materijala, prikaza teme ili motiva	- opisuje vlastiti doživljaj stvaranja - uz pomoć učitelja uspoređuje svoj likovni ili vizualni rad s radovima drugih učenika	- ne opisuje vlastiti doživljaj stvaranja - ne uspoređuje svoj likovni ili vizualni rad s radovima drugih učenika

rješavanja istog likovnog ili vizualnog problema	istog likovnog ili vizualnog problema			
--	---------------------------------------	--	--	--

UMJETNOST U KONTEKSTU

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZRADA USHODA			SADRŽAJ	
OŠ LK C.4.1. Učenik objašnjava i u likovnom i vizualnom radu interpretira kako je oblikovanje vizualne okoline povezano s aktivnostima i namjenama koje se u njoj odvijaju.	Likovnim i vizualnim izražavanjem učenik: <ul style="list-style-type: none"> - uspoređuje na koji način prostornom organizacijom čovjek prilagođava svoj životni prostor prirodnom okruženju i svojim potrebama - uspoređuje različite odnose slike i teksta te načine na koji taj odnos oblikuje poruku - u vlastitom radu koristi različite odnose slike i teksta u cilju postizanja jasnoće poruke i preglednosti sadržaja. 				
	ODLIČAN (5)	VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
	- u vlastitom radu interpretira povezanost oblikovanja životnog prostora, prirodnog okruženja i čovjekovih potreba	- u vlastitom radu interpretira povezanost oblikovanja životnog prostora, prirodnog okruženja i čovjekovih potreba	- u vlastitom radu prikazuje povezanost oblikovanja životnog prostora, prirodnog	- uz pomoć učitelja prikazuje povezanost oblikovanja životnog prostora, prirodnog okruženja i čovjekovih potreba	- ne prikazuje povezanost oblikovanja životnog prostora, prirodnog okruženja i čovjekovih potreba

- u vlastitom radu inventivno koristi različite odnose slike i teksta postižući jasnoću poruke i preglednost sadržaja - uspoređuje i u vlastitom radu interpretira arhitektonske ili urbanističke cjeline	- opisuje i u vlastitom radu koristi različite odnose slike i teksta postižući jasnoću poruke i preglednost - uspoređuje na koji način prostornom organizacijom čovjek prilagođava svoj životni prostor prirodnom okruženju i svojim potrebama	okruženja i čovjekovih potreba - u vlastitom radu koristi različite odnose slike i teksta uglavnom postižući jasnoću poruke i preglednost	- prepoznaje različite odnose slike i teksta te ih prema zadanoj strukturi koristi u vlastitom radu djelomično postižući jasnoću poruke i preglednost	- ne prepoznaje različite odnose slike i teksta
--	---	--	---	---

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZRADA USHODA			SADRŽAJ	
OŠ LK C.4.2. Učenik povezuje umjetničko djelo s iskustvima iz svakodnevnog života te društvenim kontekstom.	Učenik opisuje i uspoređuje umjetnička djela povezujući ih sa znanjima stečenim na drugim nastavnim predmetima te iskustvima iz svakodnevnog života (uzimajući u obzir različite društvene čimbenike). Učenik opisuje djela kulturne i tradicijske baštine različitih krajeva i kultura te nalazi poveznice s društvenim kontekstom u kojem su nastala (način života, običaji).			Različiti oblici umjetničkog izražavanja, kulturno umjetnička događanja, spomenici iz svog kraja muzej, galerija, izložba, radionica, kazalište.	
	ODLIČAN (5)	VRLO DOBAR (4)	DOBAR (3)	DOVOLJAN (2)	NEDOVOLJAN (1)
	- opisuje i uspoređuje umjetnička djela povezujući ih sa znanjima i iskustvima iz	- opisuje umjetnička djela povezujući ih sa znanjima i iskustvima iz svakodnevnog života	- opisuje djela kulturne baštine iz različitih krajeva i kultura uz pomoć učitelja	- na poticaj učitelja opisuje djela kulturne baštine iz različitih krajeva i kultura uz pomoć učitelja	- ne opisuje djela kulturne baštine

<p>svakodnevnog života - opisuje djela kulturne i tradicijske baštine različitih krajeva i kultura povezujući ih s načinom života i običajima toga vremena</p>	<p>- opisuje djela kulturne i tradicijske baštine različitih krajeva i kultura</p>			
--	--	--	--	--